

Føðingar

20. september fekk Heidi Larsen Winther ein beigga. Hann vigaði 4270 g og 52 cm langur. Foreldrini eru Vinnie og Edvard Winther, Hirtshals.

23. september fingi Beinta Rasmussen og Chris Ørvarodd, Sandavágur, eina dóttur. Hon var 53 cm long og vigaði 3500 gr.

11. september fingi Jacoba Jensen og Arthur á Líknargøtu, Vestmanna, eina dóttur. Hon var 55 cm long og vigaði 4080 gr.

15. september fingi Hanna og Benjamin Berg, Hvalba, eina dóttur. Hon var 52 cm long og vigaði 3520 gram.

16. september fingi Súsanna og Atli Danielsen, Klaksvík, eina dóttur. Hon var 53 cm long og vigaði 4290 gr.

22. september fingi Bergtóra Høgnesen og Sámal Hansen ein son. Hann vigaði 4150gr og var 53,5cm

22. september fingi Annika og Jón Eli Ole-Jacobsen, Miðvági, ein son. Hann vigaði 3180 gr og er 52 cm langur.

KJAK

Rættleiðing til grein á Norðlýsinum

Brandur Sandoy
Løgtingsmaður og Borgarstjóri

Skal man verða visur í at eins meining kemur rætt út, so skal man skriva eitt lesarabræv. Hetta er niður-støðan eftir at undirritaði í dag varð spurdur av fjølmiðli um fallandi skattainntøku á Sandi. Tí hesi orð.

Sands kommuna hevur seinastu árin havt fallandi skattainntøku. Hetta kemst serliga av at alsamt fleiri menn í besta aldri leita sær út í heim at sigla í londum, sum Føroyar hava dupult-skattaavtalur við.

Hesar avtalur eru soleiðis

samansettar fyri kommunur kring landið, at almennu Føroyar hava verið niðri í kommunukassunum og lóggivið pening úr hesum kassum.

Tí er onki órímuligt í at taka málið upp, og varpa ljós á hesa avbjóðing sum landið hevur komið kommununum út í. Eg haldi at tað hevði verið rímuligt at landið helt kommununar skaðafriar, við at landið tók á seg allan peningamissin, ið stendst av avtalunum ið landið hevur gjørt við onnur lond.

Vert er at leggja sær í geyma, at persónar sum í dag arbeiða í útlandinum eru gull verdir fyri land okkara, í og við at allur peningurin ið teir føra til lands kemur í umfar í landinum. Hesir somu persónar eru við til at leggja lunnar undir at makar teirra eru tøkir á arbeiðsmarknaðinum, í og við at tey velja at búgva í Føroyum.

Hinvegin er tað órímuligt, at landið lóggevur pening úr kommunukassunum. Um so er at landið ynskir at hava

dupultskattaavtalur við onnur lond, so eigur landið at bera kostnaðin, ikki kommunar.

Eg vil leggja dent á, at tað er almennu Føroyar ið hava eina stóra uppgávu fyri framman. Almennu Føroyar hava skyldu at syrgja fyri at gera slíkar avtalur við onnur lond, sum ikki ganga útyvir kommunubúskapir kring landið.

Teir sum arbeiða í útlandunum og búgva í Føroyum eru við til at bera hetta landið framá, eins og øll onnur.

Tað er at fegnast um, at figgarmálaráðharrin nú hevur boðað frá, at hann ætlar sær at forhandla hesar avtalur umaftur, soleiðis at skatturin av inntøkuni fellur har ið viðkomandi býr, og ikki har ið viðkomandi arbeiðir.

Um so er at hetta ikki ber á mál, eigur og skal landið átaka sær allan peningamissin fyri kommunur kring landið, ið stendst av galdandi avtalum.

Ganga undan ella renna undan...

Høgni Hoydal

Veljarakanningar kunnu vísa eina støðumynd, eina gongd og ein boðskap - og skulu sjálvsagt altíð takast við fyri-varni og eyðmýkt.

Men tað gevur vón og virkishug, tá gongdin og boðskapurin tykist greiður í nýggjastu veljarakanningini.

Ein vaksandi fjøld av fólkinum í Føroyum vil eina heilt aðra leið fyri okkara tjóð, okkara samfelag og felags-

skap. Og tað er tykkum fyri at takka, at ein verulig broyting brimar í samfelagnum móti nýggjari leið.

Eini leið, har vit vraka teir partapolitisku rossahandlarnar og tað niðurbræðandi valdsspælið millum úrvaldar bólkar og politikarar, sum bert spjaðir og syndrar fólkið í landinum, og setur øll upp móti hvørjum øðrum. Og sum tekur skorðarnar undan

tí, sum ættarlið hava stríðst fyri at byggja.

Eini leið, har vit savnast um tey grundleggjandi virðini og rættindini hjá tjóðini allari. At vit fylkjast um ta ábyrgd og tað álitid á okkara fólkaræði, ið kunnu skapa somu rættindi og møguleikar hjá ØLLUM fólkinum í landinum. Uttan mun til, at vit altíð fara at vera – og skulu vera – ósamd um ymisk politisk mál og ymiskar

hugsjónir.

Eini leið, har vit kunnu vera errin og eyðmjúk í senn um at búgva, liva og virka í okkara egna landi, har vit øll eiga at hava framúr møguleikar at liva við sømd - uttan mun til, hvussu vit eru borin inn í hendan heim, hvar vit búgva og hvørja lívsleið vit hava valt. Har vit eru ymisk og fjølbroytt, men standa saman um, at ábyrgd, álit,

lóg og landaskil, rættindi og skyldur skulu galda fyri øll.

Eini leið, har vit ikki renna undan ella sleppa okkum undan at taka støðu til og ábyrgd av tí, sum vit fremja og sum hendir í samfelagnum og kring okkum. Men har vit ganga undan at byggja einar rættvísar og skapandi Føroyar, ið ikki bert er fyri tey fáu, men fyri alt fólkið í Føroyum.